

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. Свиленград, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми септември през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Добринка Д. Кирева

при участието на секретаря Ренета Н. И.ова
като разгледа докладваното от Добринка Д. Кирева Административно
наказателно дело № 20235620200418 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е **Наказателно постановление (НП) № 23-0351-000064 от 09.03.2023 година** на Началник група към ОД на МВР – Хасково, РУ Свиленград, с което на **Г. Д. Д. с ЕГН ******* от *********, за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложено на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ административно наказание „ГЛОБА” в размер на **400 лв.**

Жалбоподателят **Г. Д. Д.** моли за пълна отмяна на обжалвания акт, като се твърди, че обжалваният е неправилен и незаконосъобразен. Оспорва се извършеното нарушение от страна на жалбоподателя. Счита, че липсвали обективните и субективни признаци на същото, а отделно от това описаната фактическа обстановка била неясна, непълна и невярна, а що се отнася до наложеното наказание, въззивникът намира същото за незаконосъобразно и несправедливо. Поради изложеното моли съда да отмени обжалваното НП.

Претендира присъждане на направените по делото разноски.

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят **Г. Д. Д.** не се явява. За него се явява адв. Д., който поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Представя писмени бележки.

АНО (въззиваемата страна) - **Началник група към ОД на МВР – Хасково, РУ Свиленград**, редовно призовани, не изпращат представител.

В съдебната фаза ангажира писмени и гласни доказателства.

Страна **Районна прокуратура – Хасково, ТО Свиленград**, редовно

призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На 24.02.2023 година св. Д. А. Д., св.А. Г. К. и св.Н. А. А.,изпълнявали служебните си задължения , когато в 13,28часа в гр.Свиленград на ул.Елин Пелин , забелязали спрян неправилно лек автомобил „Дайхатсу “ с рег.№ *****.

При извършена проверка посредством система инсталирана в таблет, св. Д. А. Д. установил,че лекият автомобил е собственост на К. Г.а Д.а от гр.Свиленград и че за лекият автомобил нямало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за 2023г.

След няколко минути до автомобила пристигнал жалбоподателя,на който полицейските служители обяснили,че автомобилът е без сключена застраховка гражданска отговорност за 2023г.,което обстоятелство същият оспорил и започнал да представя документи на автомобила,като позвънил и на съпругата си св. М.Й. Д.а за да я попита къде се намира застраховката,като едва тогава съпругата му и дъщеря й /чиято собственост е МПС/ установили,че действително няма сключена застраховка,тъй като застрахователя бил забравил да им изпрати СМС,а реално те се грижили за редовността на документите на МПС.

Предвид констатираната липса на задължителна застраховка на автомобилистите, св. Д. А. Д. , съставил против жалбоподателя и в негово присъствие АУАН серия ГА с № 144752.

Това процесуално действие извършил и с участието на св. Н. А. А. и св. А. Г. К., които присъствали на проверката.

В изготвения АУАН актосъставителят изложил подробно описание на фактическото нарушение, свързано с неизпълнение на задължение за сключване на валиден Договор за застраховка „Гражданска отговорност“, както и на обстоятелствата по извършването и открИ.ето му, изрично посочвайки и качеството на нарушителя като ползвател на МПС-то,доколкото собственика бил К. Г.а Д.а от гр.Свиленград. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицирал с разпоредбата на чл. 638, ал. 3 от КЗ, която вписал за нарушена.

В констатиращия Акт фигурира отбелязано изрично и времето на проверката, в резултат на която е констатирано нарушението.

АУАН е редовно предявен и връчен на жалбоподателя, който не е вписал възражения против констатациите изложени в него .

Срещу Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило Възражение.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на

образуваната с него преписка, Началник група към ОД на МВР – Хасково, РУ Свиленград е издал процесното **Наказателно постановление (НП) № 23-0351-000064 от 09.03.2023 година**, с което на Г. Д. Д. с ЕГН ***** от *****, за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложено на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ административно наказание „ГЛОБА” в размер на **400 лв.**

НП е редовно връчено - лично на жалбоподателя, на **18.07.2023 година**, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана.

Видно от приложената към АНПр след съставянето на АУАН е сключена от собственика на МПС-гражданска отговорност на автомобилистите за процесното МПС, касателно за периода считано от 24.02.2023г.-14,39ч. до 24.02.2024г.

Към АНПр е приложена е и справка относно собствеността на процесното МПС.

Материалната компетентност на Началник група към ОД на МВР – Хасково, РУ Свиленград да издава НП за нарушения по КЗ, се доказва от приетата по делото Заповед № 1253з-26/19.01.2022 година на Директора на ОДМВР - Хасково.

Както в АУАН, така и в НП е прието за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 638, ал. 3 от КЗ, лице, което не е собственик и не управлявал МПС, във връзка с чието използване няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите.

За това нарушение на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ на нарушителя е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на **400 лв.**

По АНПр е приложена и справка за нарушител/водач, видно от която срещу него има издадени множество ЕФ и НП.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели – Д. А. Д., А. Г. К., Н. А. А. и М. Й. Д. а. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява свидетелите Д. А. Д., А. Г. К. и Н. А. А. да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да го провокира да съставя АУАН. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното им качество – служители на ОДМВР – Хасково и ГПУ Свиленград, в този смисъл служебната зависимост и

отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията и на свидетелите не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

За достоверни се възприеха от съда и св.показания на разпитаната по делото св.Д.а,която установява,че на процесната дата ,съпругът ѝ-жалбоподателя по делото ѝ е звъннал за да установи къде точно са документите на лекият автомобил.По същество тези нейни показания не противоречат на коментираните по горе свидетелски показания,поради което се кредитират от съда с доверие.

Цениха се от съда и писмените доказателства, приети по делото като част от АНП, приобщени по реда на чл.283 НПК, които не се оспориха от страните, по своето съдържание и авторството - истинността си, поради което се ползваха за установяване на данните възпроизведени в тях. С такива надлежни и годни писмени доказателствени средства — Заповед № 1253з-260/05.12.2018 година на Директора на ОДМВР - Хасково ,справка за процесното МПС и справка за собственика му ,както и справка за нарушител/водач, се потвърждават част от фактическите констатации изложени в АУАН, възпроизведени и в обстоятелствената част на НП.

*При така установената фактическа обстановка и при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14 от НПК, Съдът в настоящия си състав достига до следните **правни изводи**:*

Преди всичко, съдът намира жалбата за **допустима**, като подадена от надлежна страна в процеса и в законоустановения срок – чл.59 ал.2 пр.І от ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата се явява **основателна**.

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, както констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗАНН, вр.чл. 647, ал. 1 от КЗ и чл. 47, ал. 1, б. "а", вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 647, ал. 2 от КЗ.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 2 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна.

Следва да се посочи, че съдът намира за неоснователно изложеното в жалбата за допуснато нарушение на чл.42,т.3 и чл.57,ал.1,т.5 от ЗАНН , доколкото имало разминаване в мястото на нарушението,доколкото първоначално се твърдяло,че нарушението било извършено в община Свиленград на път общински №НКV2146,а по долу било посочено,че същото било извършено по земен път в местността Карабаша в землището на село Равна гора,тъй като посочването на пътя с неговия номер и уточняването с наименованието на местността в която се намира,не сочи на две различни места.

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение.

Нормата на чл. 638, ал. 3 от КЗ санкционира липсата на сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност” по отношение на водача – лицето неособственик, което управлява МПС, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ Договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите.

В този смисъл, тази административнонаказателна разпоредба, съдържа едновременно и диспозицията и санкцията, поради това изводимо от нея е и правилото за поведение, т.нар. диспозиция, очертано негативно, наред и след като е предвидена санкция за неизпълнението му. Разбирана така, последната разширява кръга на субектите, обвързани при управление на МПС от задължението за сключване на застраховка „Гражданска отговорност”, която е задължителна, съгласно регламента на чл. 461, т. 1 и чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Този договор може да бъде сключен не само от собственика по аргумент от чл. 438 ал.1 т.1 от КЗ – изискването за сключване на договора, вменено като задължение на собственика не забранява и всяко друго лице, различно от него да сключи застрахователния договор.

Само, че както се посочи и по-горе, съставомерното деяние не се състои в бездействие на водача да сключи договора, а **наказуемо е управлението на**

МПС – притежавано и използвано, за което не е сключен и действащ застрахователен договор.

Въпреки че както в АУАН, така и в НП е от обективна страна е посочено че жалбоподателя е управлявал процесното МПС, за което не е сключен и действащ застрахователен договор, то от свидетелските показания на разпитаните по делото полицейски служители - се установи, че те са заварили МПС спрямо неправилно, поради което извършили проверка и установили, че за същото липсва процесния договор и в тази връзка съставили АУАН на жалбоподателя, който пристигнал при тях няколко минути след извършване на проверката от тяхна страна в системата.

При това положение не може да се приеме, че от обективна страна, същият е осъществил вмененото му адм. нарушение, с оглед на което обжалваното НП като неправилно следва да се отмени.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 63 Д, ал. 1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК.

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на жалбоподателя в размер на **400 лв.** за адвокатски хонорари съобразно представените Договор за правна защита и съдействие, а от страна на АНО не се претендира такова.

С оглед изхода на делото и доколкото се претендира адв. възнаграждение в минимален размер, то следва да се уважи претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в тежест на АНО в размер на **400 лева**.

Доколкото преди изменението на чл. 63 Д от ЗАНН, исканията за разноски са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на НП, издадени от органите на РУ Свиленград, е отговаряла ОД на МВР Хасково, а не поделението ѝ (доколкото само ОД на МВР е юридическо лице), Съдът намира, че следва посочената сума да се присъди именно в тежест на ОД на МВР Хасково.

Мотивиран от гореизложеното и на основание **чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. с ал. 3, т. 1 от ЗАНН**, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като неправилно **Наказателно постановление (НП) № 23-0351-000064 от 09.03.2023 година** на Началник група към ОД на МВР – Хасково, РУ Свиленград, с което на **Г. Д. Д.** с ЕГН ********* от *********, за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса за

застраховането (КЗ) е наложено на основание чл.638,ал.3 от КЗ административно наказание „ГЛОБА” в размер на **400 лв.**

ОСЪЖДА „ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ” на МВР –гр.Хасково със седалище и адрес на управление гр.Хасково,бул. България №85 **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. Д. Д. с ЕГН ***** от *****, сумата в размер на **400 лв.** , представляваща адвокатско възнаграждение по **АНД №418/2023г.** по описа на РС Свиленград.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____